

да добые съ мѣна онуй което желае или отъ което са нуждае срѣщо своя излишкъ, защото този излишкъ не му докарва никое наслаждение; и какъто и двамата съсѣды печелѣтъ въ размѣната на своя излишкъ, тѣй и лицата които сѣ отдалечени едно отъ друго, защото ако ползата не бѣше обоюдна, мѣната не щѣше да сѣществува.

12.— Ако отъ двама ученицы единъ има двѣ мастилницы а другийтъ двѣ ножчета, ако са размѣнѣтъ и даде първыйтъ на втория мастилица за ножче, и вторыйтъ приеме мастилица и даде ножче, тогасъ и двамата ще са снабдѣтъ съ предмета отъ които бѣхъ лишены. Все едно ще бѣде ако тѣзи ученицы живѣѣтъ, или не, въ сѣщія домъ; ползата е сѣщата.

13.— Туй сѣщото произхожда и между жителитѣ на раздалечены страны: еднытъ иматъ мастилницы, другытъ ножчета, еднытъ коприна, другытъ вълна, еднытъ лимоны, другытъ картофлы. И ако не ги размѣнувахъ помежду си, тѣ трѣбаше да са лишаватъ отъ сичко което тѣ самы не правѣтъ и което земята имъ не произвожда.

14.— Но има и нѣща, които человекъ може да направи на сѣко мѣсто, но които въредъ не правѣтъ, но ги добиватъ отъ далечъ чрезъ мѣна срѣщо други предметы. Тѣй на примѣръ человекытъ предѣтъ по сичкѣя свѣтъ но предпочитатъ да са снабдяватъ съ прежда отъ Англія; туй не е ли чудно?

15.— Тѣй сѣщо може да са пече хлѣбъ въ сѣка къща, но сѣкій копува хлѣба у хлѣбаря и то за туй че хлѣбътъ тѣй става по евтенъ отъ колкото бы струвалъ ако са кладеше огънь въ къщи да са пече. Много человекы не сѣ доста богаты щото да си купѣтъ